

ನಳನ ಸೈನ್ಯವು ವೈರಿಯ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ದುಃಖಿತಗೊಂಡಾಯಿತು. ಸೈನಿಕರು ಧೈರ್ಯಗುಂದಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನಳನ ಕೋಪಗೊಂಡನು. ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಕರೆದು,

‘ಪುಷ್ಕರನ ಬಲ ಕೈ ಮೀರಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅತ್ತ ತಿರುಗಿಸು. ಅವರ ಬೆನ್ನಿಂದ ಕರುಳು ತೆಗೆದು ನಾಶ ಮಾಡುವೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೆದೆ (ಹೆದೆ=ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಡುವ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾದ ದಾರ) ಏರಿಸಿ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡಲು ಧರೆ ನಡುಗಿತು. ಆಗ ವಿಮುಖವಾಗಿದ್ದ ಸೈನ್ಯ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿತು. ಮೊರೆವ ಕಹಳೆಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಯೋಧರು ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಆವೇಶ ಭರಿತರಾಗಿ ಪುಷ್ಕರನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸದೆಬಡಿದರು.

ಗಾಳಿ ಮುಂದೂಕಿದಡೆ ಘನ ಮೇಘಾಳಿ ನಿಲುವುದೆ

ನಳನ ಬಾಣಗಳು ಪುಷ್ಕರನ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೆಂಡದ ಮಳೆ ಕರೆದಂತೆ ಪ್ರಯೋಗವಾಯಿತು. ಅವನ ರಥಿಕರ ತಲೆ ಚೆಂಡಾಡಿದವು. ಕುದುರೆಗಳು ಕಾಲಾಳುಗಳು ನಾಶವಾದವು. ನಳನು ಸಂದರ್ಭ ನೋಡಿ, ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ದಂಡನ್ನು ವೈರಿ ಸೈನ್ಯದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿಸಿದನು. ಪುಷ್ಕರನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಬರಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಗಿ, ಅವರು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಎಸೆದು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಓಡಿದರು.

ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಘನ ಮೋಡ ಹೇಗೆ ನಿಲ್ಲದೋ ಹಾಗೆ ನಳನ ಶರಜಾಲಕ್ಕೆ ವೈರಿ ರಾಜರ, ರಾವುತರ ತಲೆಗಳು ತುಂಡಾಗಿ ಹೋದವು. ಪುಷ್ಕರನ ಸೈನ್ಯವು ಸೋತು ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಚದುರಿ ಹೋಯಿತು.

ಧರ್ಮರಾಯನೇ ಕೇಳು. ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆರು ಸಾವಿರ ರಥಗಳು, ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಆನೆಗಳು, ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳು, ಲಕ್ಷ ಕಾಲಾಳುಗಳು ಯಮಪುರಿಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಮಿಕ್ಕ ಸೇನೆಯ ಪಾಡನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳುವುದು?

ಪುಷ್ಕರನ ಸೈನಿಕರು ಶರಣಾರಾದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಲು ಮರವನ್ನು, ಹುತ್ತವನ್ನು ಏರಿದರು. ಕೈ ಮುಗಿದು ರಕ್ತಿಸಿ ಎಂದರು. ಕಾಲಾಳುಗಳು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಶರಣಾಗತಿ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಆ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಸೈನಿಕ ಪುಷ್ಕರನ ಬಳಿ ಬಂದು,

‘ಜೀಯ, ನಳನಪನ ಬಾಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ಪತನ ಹೊಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಕಾಳಗದ ಗತಿ ಏನು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಕೋಪಗೊಂಡ ಪುಷ್ಕರ ತನ್ನ ಉಳಿದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕರೆಸಿದನು.

(ಸಶೇಷ)

ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಮತ್ ಬರೆದ

ಕಲ್ಲು ಮನಸ್ಸಿನ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರೀತಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಸೂರ್ಯನ ನಿಜವಾದ ಬಣ್ಣ ಬಯಲಾದಾಗ ದಿಗಿಲು ಬಿದ್ದಳು. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಆತನನ್ನೇ ವರಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಏಕೆ ಬಂದಳು? ಈ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಆದರ್ಶ ಏಕೆ ವಿರೋಧಿಸಿದ?

ಹೊಸ ಧಾರಾವಾಹಿ ಶ್ರೀಘ್ನ ಆರಂಭ